

DÁVID KIRÁLY ZSOLTÁRAIBÓL.

CXLIV. ZSOLTÁR.

Lantomnak hurjai
Uj éneket zengnek,
Dicséret mondással,
Az erős Istennek.

Ifjaink, leányink,
Mint virágok, kövek,
— Temploméességben —
Szépen fejlődjenek.

Kinek oltalmában
Király s szolgák állnak,
Hogy ne ártson éle
Gyilkoló szablyának.

Tárházunk bősége
Szükséget ne érjen,
Juhaink ezrével
Legeljen az éren...

Szabadíts meg, ments meg,
Idegen kezétől:
Hazugok, álnokok
Vészes seregétől...

Kövér barmainkat
Ellenség ne lássa,
Községünk házait
Fegyvere ne bántsa!...

Boldog nép, a melynek
Vagyon ilyen dolga,
Boldog nép, a melynek
Istene — Jehova!...

RÉDIGER GÉZA.

PÁRISI LEVÉL.

PÁRIS, 1888. január.

(Renan Ernő legújabb műve: L'histoire du peuple d'Israel, tome 1-er Paris, Calmann-Lévy. — „Az erkölcstelen irodalom ellen alakult szövetség.“ „Pascal levelei“-nek új kiadása, Havet E.-től.)

Szerkesztő úr!

Hogyha Renantól valamely mű jelenik meg, lehetetlen, hogy az ember figyelmen kívül hagyja, s főleg, ha az oly érdekes dolgot tárgyal, mint Izrael népének történelme. S nemcsak hogy a tárgya nagyérdekű, hanem azt is tudjuk, hogy írója szakavatott, mert már negyven év óta foglalkozik bibliai tanulmányokkal kiváló előszere-ttel. Ki ne ismerné Renánnak a kereszténység két első száz évéről írott műveit, melyek közül a legelső a „Jézus élete“, mely megjelenésekor oly nagy hatást keltett volt. Az olvasó — meglehet — különösnek fogja találni, hogy Renánnak új munkája, mely a sorozatban a negyedik kötet, tulajdonképpen nem egyéb, mint bevezetés az ő nagy munkájához, „A kereszténység eredeté“-hez, mely ezelőtt pár évvel jelent meg. Némelyek talán azt mondhatják, hogy sokkal logicusabb lett volna először a bevezetést adni, s azután vizsgálni a kereszténységet, mely a judasimus szülötte, s főleg midőn ő az apostolok korát megmagyarázhatlannak tartja amaz eszmék nélkül, melyek Izrael szellemét mozgatták.

Erre nézve hadd álljon itt a szerző felelete, melyet jelen munkája előszavában tesz: „Hogy nem követtem a chronologicus rendet, hogy „Jézus életé“-vel a tárgynak a közepén kezdettem, az onnan van, mert az ember nem tudja, hogy meddig él, s én mindenekeelőtt a kereszténység első ötven évét akartam tárgyalni. Aztán azt is meg kell vallanom, Jézus élete engem nagyon vonzott“. Ez mutatja, hogy minő fontosságot tulajdonít az író a kereszténység eredetéről való tanulmányainak. A következő sorokból láthatjuk, hogy Renan általában mily nagy előszeretettel szentelte magát a bibliai tanulmányoknak és minő öröm tölti be, midőn arra gondol, hogy az ifjúságában maga elé tűzött feladatot befejezheti. „Megvallom, mondja, hogy a